

ת"ד 12541/08/16 - המאשימה, מדינת ישראל נגד הנאשמים, איציק צרנר

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

14 ינואר 2018

ת"ד 12541-08-16 מדינת ישראל נ'
צרנר

לפני כבוד השופט דן סעדון
בעניין: המאשימה - 1. מדינת ישראל
ע"י בא כוחו עו"ד לוי ברח"ד
נגד
הנאשמים - 1. איציק צרנר
ע"י בא כוחו עו"ד אילון אורון

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של סטייה מנתיב ונהיגה בחוסר זהירות הגורמת חבלות של ממש.

1. על פי קביעות העובדה בהכרעת הדין נהג הנאשם ברחוב הרא"ה ר"ג מדרום לצפון ובהגיעו סמוך לבית 195 סטה שמאלה מכיוון נסיעתו מבלי להתבונן במראות - הגם שעל פי ניסוי שדה ראיה היה לנאשם שדה ראיה בלתי מופרע - תוך שהוא חוסם את דרכו של רוכב אופנוע שנסע מאחוריו, בכיוון נסיעתו. בעקבות זאת התנגשו כלי הרכב ולרוכב האופנוע נגרמו חבלות של ממש (שבר בטיביה פלטו ברך שמאל ושבר תלישה). כלי הרכב ניזוקו.

טיעוני הצדדים לעונש

2. התביעה עותרת להשית על הנאשם פסילה ממושכת שלא תפחת משנתיים, פסילה על תנאי קנס ומאסר על תנאי כאשר לשיטתה מתחם העונש ההולם בנסיבות עשוי להחזיק גם מאסר בפועל. עמדה זו מנומקת ברשלנותו הגבוהה של הנאשם, בפגיעה הקשה של רוכב האופנוע ובעברו התעבורתי של הנאשם הנוהג משנת 1978 ולחובתו 52 הרשעות קודמות.

3. ההגנה לעומת זאת טוענת כי מתחם העונש בנסיבות נע בין 30 ימי פסילה ל-4 חודשי פסילה לצד פסילה על תנאי וקנס. עמדה זו מנומקת בעברו של הנאשם, בנסיבות התאונה ובנסיבות האישיות של הנאשם. עברו של הנאשם, לכל הפחות מ-10 השנים האחרונות, אינו מכביד כלל וכולל 3 עבירות קנס, בכך שבימ"ש קבע בהכרעת הדין שהינו סבור שרוכב האופנוע היה יכול להיות ערני יותר בביצוע העקיפה ובשל הספק - שנותר ספק גם לאחר הכרעת הדין - בשאלה אם העקיפה של רוכב האופנוע את רכב הנאשם הייתה תוך חציית קו הפרדה רצוף. הנאשם, עובד כקבלן איטום, בן 57 ואב חד הורי לשני בגירים.

דין והכרעה

4. כפי שאראה להלן, מתחם העונש ההולם לאירוע בנסיבותיו נע בין 60 ימי פסילת רישיון ל-6 חודשי פסילת רישיון לצד פסילה על תנאי וקנס. שני שיקולים עיקריים מנחים בקביעת מתחם העונש בנסיבות: הראשון, מידת רשלנותו של הנאשם ואחריותו לתוצאות התאונה ובתוך כך נדונה גם מידת רשלנותו של רוכב האופנוע ואחריותו לתוצאות התאונה. השני, חומרת הפגיעה בערך המוגן בעבירה (שלמות הגוף והחיים) כאשר ברור כי ככל שהפגיעה בערך זה גבוהה יותר כך יהיה העונש שיושט קשה יותר (השווה: עפ"ת (ת"א) 37974-07-12 **גדעון סנדרוביץ' נ' מדינת ישראל**). במקרה זה אני סבור כי רשלנותו של הנאשם איננה ברף הגבוה אלא ברף הבינוני. רשלנות זו עיקרה בכך שהנאשם סטה שמאלה מקו נסיעתו מבלי לבדוק תחילה, כנדרש, כי הוא עושה כן מבלי לסכן אדם או רכוש. דומני כי גם התביעה שותפה להערכה כי רשלנותו של הנאשם אינה ברף גבוה שכן היא בחרה מלכתחילה לייחס לו עבירה קלה יותר (נהיגה בחוסר זהירות הגורמת חבלה של ממש) ולא עבירה חמורה יותר (נהיגה בקלות ראש הגורמת חבלה של ממש). בהכרעת הדין קבעתי כי הגם שמן הראיות שהוצגו לי לא עולה כי היה יסוד עובדתי להעמיד לדין את רוכב האופנוע בעבירה של עקיפה תוך חציית קו הפרדה רצוף הרי שסברתי כי רוכב האופנוע **"היה יכול להיות זהיר יותר בביצוע העקיפה, להיות ערני לעובדה שרכב הנאשם עצר או האט מאוד לפני סטייה שמאלה ולנקוט אמצעי זהירות מתחייבים"**. נזכיר כי גם נהג העוקף כלי רכב אחר באופן חוקי חייב לעשות כן בבטחה ומבלי לגרום הפרעה או סיכון לנסיעתו של כלי רכב אחר. עם זאת, קבעתי כי רשלנות זו **"אינה ברף הגבוה ובוודאי שאין בה כדי לנתק את הקשר הסיבתי בין התנהלות הנאשם לתוצאה"**.

5. די בכל מה שנאמר עד כה כדי לקבוע כי אין ממש במתחם העונש שציינה המאשימה בטיעוניה. אכן, במקרה בו החבלות שנגרמו הן כה קשות עד כי כפשע בין הנפגע לבין המוות קיימת הצדקה להקיש מן העונש המוטל על מי שגרם למות אדם בנהיגה רשלנית (רע"פ 3664/05 **בן זויה נ' מדינת ישראל** (21.4.05)) אך בענייננו אין מחלוקת כי מבלי להקל ראש בתוצאות התאונה הרי שבשום שלב לא רוכב האופנוע מצוי בסכנת חיים. הפגיעה ברוכב האופנוע, במדרג החבלות של ממש, מצוי ברף הבינוני.

עמדת הפסיקה

נקודת מוצא לעמדת הפסיקה היא כי סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה קובע עונש מינימום של 3 חודשי פסילה למי שגרם לתאונה בה נחבל אדם חבלות של ממש.

- עפ"ת 47632-02-14 **עומר מכלוף נגד מדינת ישראל** (מיום 6.3.14) הוטלה פסילה בת 5 חודשי פסילה על מי שגרם חבלות של ממש למעורבת (שבר ברגל ובירך).
- רע"פ 6918/02 **אחיה נ' מדינת ישראל** (מיום 22.8.02), אושרה פסילה בת 4.5 חודשים למי שגרם שברים בכתף וצלע להולך רגל שחצה במעבר חצייה.
- ע"פ 70613/07 **מישקין נגד מדינת ישראל** (מיום 7.6.07) אושרה פסילה בת 6 חודשים למי שפגע בהולכת רגל על מעבר חצייה וגרם לה שבר באגן.

עמוד 2

• עפ"ת (חיפה) 30937-01-13 **לילי מץ נגד מדינת ישראל** (מיום 3.5.13) הוטלה פסילה בת 4 חודשים למי שפגע בהולך רגל על מעבר חצייה וגרם לו שברים ברמוס פוביס דו"ץ וכן שבר בפיקה משמאל.

• עפ"ת (ת"א) 10576-12-10 **רודקביץ נ' מדינת ישראל** (מיום 23.12.10) הוטלה פסילה בת 8 חודשים בניכוי פסילה מנהלית למי שגרם להולכת רגל חבלות קשות (שברים בעצמות הפנים ובארוכות העיניים, שברים בדפנות הסינוס ודימום בחלל האף והלוע, שברים בארוכות העין הימנית, כשגלגל העין נדחק קדימה ועוד).

6. **נמצא, לטעמי, כי מתחם העונש ההולם בנסיבות, לאחר שהובאו בחשבון רשלנות הנאשם, רשלנותו התורמת של רוכב האופנוע ועוצמת החבלות שנגרמו לרוכב האופנוע, נע בין פסילה בת 60 יום, פסילה על תנאי וקנס לבין פסילה בת 6 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.**

7. הנאשם כפר אמנם במיוחס לו אולם כפירה זו אינה נזקפת לחובתו בעת קביעת העונש. חשוב לציין עם זאת כי בשום שלב לא נטל הנאשם אחריות על מעשיו ואף לא הביע צער על שאירע. הבאתי בחשבון גם את השלכות הענישה על הנאשם לאור נסיבותיו האישיות כפי שפירט סנגורו. עברו התעבורתי של הנאשם כולל עבירות חמורות כמו נהיגה בזמן פסילה אך מדובר בעבירות ישנות שהמשקל שראוי לתת להן בקביעת העונש נמוך. בעשור האחרון נזקפו לחובת הנאשם עבירות מסוג ברירת משפט אשר מבלי להקל בהן ראש אינן מציירות תמונה של נהג רשלן או חסר זהירות או אכפתיות.

8. לאור כל האמור אני מוצא להטיל על הנאשם, בגדר המתחם שקבעתי, את העונשים הבאים:

א. פסילה בת 3 חודשים; הנאשם יפקיד רישיונו במזכירות בימ"ש זה עד 14.3.18

ב. פסילה על תנאי בת 2 חודשים למשך 3 שנים;

ג. קנס בסך 2000 ₪ לתשלום עד 14.4.18

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ז טבת תשע"ח במעמד ב"כ הצדדים ובהיעדר הנאשם.

14/01/2018